

انتشارات انصار امام مهدی ﴿ خدواند در زمین تکینش دهد ﴾

روشنگری از دعوت فرستادگان

(جلد اول)

نویسنده

وصی و فرستاده امام مهدی علیه السلام
سید احمد الحسن علیه السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

روشنگری از دعوت نوح علیه السلام

- نوح علیه السلام اولین پیامبر اولوالعزم بود که به پیامبری مبعوث شد و دعوت او همراه با نرمش و موعظه بود ، تا جایی که حتی ترساندن و انذار او نیز در قالب موعظه و نصیحت برای قوم بیان می کرد

﴿إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾^(۱)

(من تنها انذارکننده ای آشکارم)

و با اینکه آنان طاغیانی ستمگر بودند باز هم در هنگام انذار با آنها برخورد خشن نمی کرد .

﴿قَالُوا لَنْ نَمُوتَ أَبَدًا وَنَحْنُ كَانُوا كَارِهِينَ﴾^(۲)

(گفتند : ای نوح اگر (از حرفهایت) دست برداری ، سنگباران خواهی شد)

و این عکس العمل آنها در مقابل این گفته نوح علیه السلام بود که فرمود :

( ) شعراء : .

( ) شعراء : .

﴿أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ ( )

(آیا تعجب کرده اید که دستورآگاه کننده پرورد گارتان به وسیله مردی از میان شما برسد ، تا (از عواقب اعمال خلاف) بیمتان دهد ، و (پرتواین دستور) پرهیزکاری پیشه کنید و شاید مشمول رحمت (الهی) گردید)

و همچنین فرمود :

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ * أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ أَلِيمٍ﴾ ( )

(ما نوح را بسوی قومش فرستادیم (نخستین بار به آنها گفت) : من برای شما بیم دهنده ای آشکارم * جز " الله " (خدای یگانه یکتا) را نپرستید ، زیرا بر شما از عذاب روز دردناکی می ترسم)

و ﴿قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَأَتَانِي رَحْمَةٌ مِنْ عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمْوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ﴾ ( )

((نوح) گفت : اگر من دلیل روشنی از پرورد گارم داشته باشم ، و از نزد خودش رحمتی به من داده باشد - و بر شما مخفی مانده - (آیا بازهم رسالت مرا انکار می کنید)

( ) اعراف : .

( ) هود : - .

( ) هود : .

؟ آیا ما می توانیم شما را به پذیرش این دلیل روشن مجبور سازیم ، با اینکه شما کراهت دارید ؟)

و این انذار گاهی مقترن به رحمت و گاهی با ترساندن از عذاب الهی همراه بود . این نرمش از سوی نوح علیه السلام یا به موجب تقیه بود و یا جلوگیری از برخورد خشن با کفار و پسوند آن که آزار دیدن مؤمنان بود و یا اینکه می خواست با این لطافت ، قلب آنان را نرم سازد و دلشان را به دست آورد تا بلکه ایمان بیاورند ، و این احتمال اخیر قویتر از تقیه است ، چرا که پس از اینکه خداوند به او الهام داد که دیگر هیچ کدام از افراد قومش ایمان نخواهند آورد ، او قدرتمندانه برخورد می کرد و آنان را مورد تهدید و وعده های الهی قرار می داد و با شدت آنها را از عاقبت در انتظارشان می ترساند :

﴿ وَأَوْحِيَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبَسُّسُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ * وَأَصْنَعُ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ * وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ * فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴾ (۱).

(به نوح وحی شد که: جز آنها که (تاکنون) ایمان آورده اند، دیگر هیچ کس از قوم تو ایمان نخواهند آورد ، پس از کارهایی که می کردند ، غمگین مباش * و (اکنون)

در حضور ما و طبق وحی ما ، کشتی بساز و در باره آنها که ستم کردند شفاعت مکن ، که (همه) آنها غرق شدنی هستند * او مشغول ساختن کشتی بود ، و هر زمان گروهی از اشراف قومش بر او می گذشتند ، او را مسخره می کردند ، (ولی نوح) گفت : اگر ما را مسخره می کنید ، مانیز شما را همین گونه مسخره خواهیم کرد * بزودی خواهید دانست چه کسی عذاب خوارکننده به سراغش خواهد آمد ، و مجازات جاودان بر او وارد خواهد شد) .

- صبر و انتظار :

﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا * ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴾ ( )

(گفت ای پروردگارا من شب و روز قومم را دعوت (به پرستش تو) کردم * باز هم بایشان آشکارا گفتم و پنهان گفتم - پنهان گفتمی) .

صبر و انتظار دو مورد لازم برای کسی است که قوم خود را به ایمان به خداوند یکتا دعوت می کند ، چرا که بیشتر مردم در اولین دعوت ایمان نمی آورند بلکه با شدت به مقابله و مقاومت می پردازند اما با گذشت زمان ، توفیق می یابند ، به حق ایمان آورده و شاید هم یکی از بهترین دعوت کننده گان به حق شوند .

- پناه بردن به خدا و توکل بر او و اعتماد به دستورات و برنامه هایش و همچنین درخواست کمک از خدا ، پس از یأس به ایمان آوردن کسانی که کافر مانده اند

﴿ رَبِّ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ﴾ (۱)

(خداوندا من ناتوان و مغلوبم ، مرا یاری کن) .

- لطف و مهربانی با مؤمنان و تواضع بر ایشان و بخشیدن گذشته پیش از اسلام آنها ، هر چند این گذشته سخت بوده ، بلکه باید از آنها دفاع و پشتیبانی کرد .

﴿ قَالُوا نُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذُلُونَ ﴾ * قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ * إِنَّ حِسَابَهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوُتَشْعُرُونَ * وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ * إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴾ (۱) .

(گفتند : آیا بتو ایمان آوریم در حالیکه همدمانت فرومایگانند * گفت : من بآنچه که انجام می داده اند کاری ندارم * اگر بدانید جزای ایشان جز بر پروردگارم نمی باشد * و من مؤمنان را نخواهم راند * من جز هشدار دهنده ای روشنگر نیستم) .

- کار پیوسته برای نجات از سیلاب که بوسیله ساختن سفینه مبارکه انجام پذیر است ، و همچنین بوسیله تهیه غذای مردم و دیگر جانداران و تهیه وسایل و افراد بیشتر؛ و گمان نشود که این کار راحتی است ، بلکه برعکس ، کار بسیار سخت و دشواری است

( ) قمر : ۱۰ .

( ) شعراء : - .

و کسی که تصمیم بر انجام چنین کاری می کند حتماً با مشکلات بسیاری رو به رو خواهد شد ، و به خصوص اگر از سوی قوم خود ، رانده شده باشد و در نتیجه امکان زیادی نخواهد داشت که این مأموریت مهم را به پایان برساند و اینجا می توان به این موضوع پی برد که چقدر صبر حضرت نوح زیاد بوده، و چقدر به خداوند سبحان اعتماد و توکل داشته ، و چقدر زحمت و فضل الهی که شامل نوح علیه السلام شده بود بزرگ و عظیم بوده، او با دستی خالی از همه چیز به جز رحمت الهی کار خود را پیش می برد و در جامعه ای به دعوت خود پرداخت که او را مسخره کرده به استهزاء می گرفتند.

- یقین ، البته منظورم یقین به خداوند متعال و یا یقین به پیامبری او علیه السلام نیست بلکه منظورم یقین و اطمینان به پیروزی بر ظالمین و ستمگران و تسلط بر آنهاست ، این یقین نوح علیه السلام را مصمم کرد تا رسالت آسمانی خود را به مردم رساند . بر اذیت و آزار کفار صبر نماید ، و توجهی به تمسخر و استهزای آنان نکند چرا که او از سخن خداوند تعالی مطمئن بود که فرمود :

﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَاتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ * إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ * وَإِنَّ جُنُدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ﴾ ( ) .

(و بتحقیق که پیشی گرفت کلمه ما بندگان ما را که مرسلانند * که ایشانند همانا یاری شدگان * و همانا سپاه ما آنانند پیروزمندان) .

خلاصه :

دعوت به سوی حق با آرامش و لطافت و سپس مبالغه در رحمت از سوی کسی که به حق و صبر ایمان دارد برای کسی که نخست به آنها ایمان ندارد، و ممکن است در آینده به حق ایمان آورده و شب و روز در پنهان و آشکار برای رساندن حق به مردم تلاش و کوشش کند و در این راه هرگز ملول و خسته نگردد . (منت نگذار و بیش از حد کار مکن) و در همه این حالات ، یک امر اساسی نباید فراموش گردد ، که همان یقین به یاری خداوند تعالی و پناه بردن به آن ذات اقدس و تکیه و توکل بر اوست ، البته توکل حقیقی و واقعی ، یعنی بنده باید مصداق این آیه کریمه باشد : (لا قوة إلا بالله) هیچ قدرتی نیست مگر از سوی خدا و به وسیله اوست .

روشنگری از برهان های نوح علیه السلام برای قومش

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّى خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا﴾ (۱)

(آیا ندیدید که خدا چگونه هفت آسمان را به طبقاتی بسیار منظم و محکم خلق کرد) ؛
نوح علیه السلام نیز همانند پیامبران دیگر برای اصلاح مفاصد اجتماعی و عقیدتی و قانونی و اخلاقی و سیاسی و اقتصادی مبعوث شد ، برهانها و دلایلی که پیامبران در این راه برای مردم می آورند ، ساده و قابل فهم مردم عادی بود ، و نیازی به فکر و دقت بسیار نداشت ، چرا که می بایست حق بودن آن واضح بوده ، ولی هنگامی که برای مردمی گفته شوند که فطرت الهی را آلوده کرده و رنگی به جز رنگ الهی گرفته اند ، بسیار پیچیده و سخت به نظر می رسند ، چرا که برای مردمی گفته شده که دارای دل هایی نافهم و گوشه ایی ناشنوا هستند .

اعتراض های مردم :

- تو انسان مانند ما هستی (یعنی تو مانند ما هستی و هیچ برتری بر ما نداری) (هود).

- فقط ساده لوحان بی اراده از تو پیروی کرده اند . (هود) .

( ) نوح : .

- به نظر ما ، تو همراهانت ، همگی دروغگو هستید .

و همه این اعتراضات دور از مرکز دعوت الهی و موضوع مورد بحث آنها بوده است . اینها مغالطه ها و سفسطه هایی یا بهانه های واهمه ای هستند که این گونه مردم برای قانع کردن خودشان از آنها استفاده می کنند ، و با آنها نه تنها نفس مغرور خود ، بلکه علمای سست عقیده و پیروان و مقلدینشان که جهل و نادانی بر آنها غلبه کرده ، راضی می کنند

﴿ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ ... ﴾

(جمعی از قومش گفتند ...)

منظور از ملأ ، صاحبان قدرت و مقام دنیوی هستند ،

﴿ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾ (۱)

(ما تو را در گمراهی آشکار می بینیم)

نه فقط یک گمراهی عادی ، بلکه واضح و آشکار !! چون نوح برای دعوت مردم به سوی خداپرستی و برابری و عدالت و رحمت و مهربانی و تقوی آمده بود ، و اینگونه موارد ، مانع مسیر شیطانی و اهریمنی آنها برای تحقیر مردم و رهبری آنها در مورد دین و دنیا می شد ، و همچنین مزایای این ریاست های باطل را که تقدس دروغین و زندگی در ناز و نعمت بود ، از دسترس آنها دور نگاه می داشت و لذا نیازی به تفکر برای

فهمیدن دعوت نوح علیه السلام نیست ، چرا که اگر آن ملاً (بزرگان مردم و به خصوص علمای دین) بگویند که نوح آشکارا گمراه شده ، همین کافی است تا تمامی مردمی که با تقلید و پیروی کورکورانه اُنس و اُلفت گرفته اند ، بگویند که نوح گمراهی بیش نیست .

﴿ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴾ ( )

(و آنان که آیات الهی را تکذیب کردند (به دریای هلاک) غرق کردیم که مردمی بسیار نادان و کوردل بودند) .

روشنگری

از دعوت ابراهیم علیه السلام

- برخورد شدید و بدون نرمش است ، چرا که ابراهیم در مقابل قوم خود می گوید :

﴿ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ * قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ * قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ * وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ﴾ ( )

( ) اعراف : .

( ) انبیاء : - .

(گفت این مجسمه های بیروح و بت های بی اثر چیست که شما به نام خدائی می پرستید؟ و بر آن عمری متوقف شده اید * آنها به ابراهیم پاسخ دادند که ما پدران خود را بر پرستش این بتان یافته ایم (ما پیروی آنها خواهیم کرد * ابراهیم گفت: همانا شما خود و پدرانتان همه سخت در گمراهی بوده وهستید * ... و به خدا قسم که چون شما بروید ، چاره این بتانتان را خواهم کرد) .

این بار ، برخورد ، با سرعتی عجیب از جدل و گفتگو به برخورد و منع با قدرت و استفاده از مخربترین سلاح آن زمان (تبر) تبدیل شد:

﴿ فَجَعَلَهُمْ جُذًا إِذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴾ ( )

((در آن موقع) به بتخانه شد و همه بتها را درهم شکست به جز بت بزرگ آنها تا (در مقام شکایت) به او رجوع کنند) .

آنگاه تنها کسی را که به خدا ایمان داشت ، ابراهیم را به میان دانشمندان و علمای گمراهی و پیروان و مقلدین آنها و بندگان قدرت آوردند ، اما او هرگز در برابر آنها تسلیم نشد و از سوی دیگر ، راه نرمش و سیاست را نیز در پیش نگرفت ، بلکه با شدت و سختی در برابرشان ایستاد ، آنان از ابراهیم علیه السلام پرسیدند :

﴿ قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهَيْئَةِ يَا إِبْرَاهِيمُ ﴾ ( )

( ) انبیاء : .

( ) انبیاء : .

(گفتند : ای ابراهیم ، تو باخدایان ما چنین کرده ای ؟)

اما ابراهیم با تمسخر و اعتماد به عقیده خود پاسخ داد :

﴿ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴾ (۱)

(گفت : بلکه بزرگ ترینشان چنین کرده است . اگر سخن می گویند از آنها پرسید)

از آنها پرسید کوردلان ، ای کسانی که فطرت الهی را آلوده کردید ، فطرتی که خداوند شما را به همراه آن خلق کرده ، از آنها (بتها) پرسید ، ای کسانی که رنگی به جز رنگ خدایی دارید ، از آنها پرسید ، ای کسانی که علوم و درسهایی پر از جدل و سفسطه شیطانی را حجاب خود کرده و ادعا می کنید که اینها نماد دین است ، از آنها پرسید ای زیان دیدگان !؟

اما آنان جوابی برای گفتن نداشتند ، مگر اینکه :

﴿ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ﴾ (۲)

(تومی دانمی که اینها سخن نمی گویند)

آن پیامبر بزرگ در پاسخ این افراد بیچاره ، با قدرت تمام فرمود :

---

(۱) انبیاء : .

(۲) انبیاء : .

﴿قَالَ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ * أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (۱)

(گفت : آیا بجز خدا چیزی را که هیچ نفع و ضرری به شما نمی رساند عبادت می کنید)
* ناخوشی ست بشما وبآنچه شما می پرستید بجز خدا آیا نمی فهمید)

﴿قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ * أَنتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ * فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ (۱)

(گفت : آیا دیدید آنچه می پرستیدید * شما و پیشین شما * پس آئینه آنها دشمنان من اند لیکن دوست می دارم پرورگار عالمها را) .

اما در نهایت آنها هیچ پاسخی برای ابراهیم نداشتند ، جز آتشی که در دلهایشان شعله ور شده بود ،

﴿قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنتُمْ فَاعِلِينَ﴾ (۱)

(گفتند : بسوزانید او را و نصرت دهید خدایان خود را اگرکننده اید) .

واینجاست که رحمت الهی جلوه می کند تا این مؤمن را که برای رضای خدا و دراه او خشم کرده ، شامل شود .

---

(۱) انبیاء : - .

(۲) شعراء : - .

(۳) انبیاء : .

﴿ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ * وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ * وَجَنَيْنَاهُ * وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا ... ﴾ (۱).

(گفتیم ای آتش سرد شو و سلامتی باش بر ابراهیم * باز قوم در مقام کید و کینه او بر آمدند و ما کیدشان را باطل کرده آنها را به سخت ترین زیان و حسرت انداختیم * و ابراهیم و لوط از شروبدی کفار نجات دادیم... *... و آنان را پیشوایی قرار دادیم که به فرمان ما، (مردم را) هدایت می کردند ...) .

- در دعوت ابراهیم علیه السلام هیچ گونه صبر و گفتگوی بیش از حد با مردم دیده نمی شود ، چرا که برخوردی سریع است که حوادث مختلف یکی پس از دیگری در آن اتفاق می افتند .

- مشخص کردن اهداف و ضربه ای که کمر باطل را دو نیم سازد و برخورد سخت و سریع بدون توجه به اسباب و معادلات مادی ، اگر بنده ای به اینکه قدرتی جز خدا وجود ندارد (لا قوة الا بالله) یقین داشته باشد ، حاضر است با میلیونها نفر مقابله کند بدون اینکه به تعداد و قدرت های آنان توجه کند ، چرا که قدرت او خداوند یگانه قهار است ، و لذا هیچ کدام از رهبران دینی یا دنیوی که اهل باطل هستند ، نخواهند توانست ، مردم را تحقیر کنند .

---

(۱) انبیاء : - .

خلاصه :

مهمترین موردی که در دعوت ابراهیم علیه السلام توجه انسان را به خود جلب می کند ، سرسخت آشکارا بودن دعوت او ، و سرعت پیشروی روند آن است ، گرچه این مقابله ، پیش زمینه ای سرّی به صورت دعوت مخفیانه نیز داشت ، که یکی از نتایج آن ایمان لوط علیه السلام به ابراهیم علیه السلام بوده است .

روشنگری از دعوت ابراهیم و نوح علیهم السلام

قرآن کریم حرفی از معجزه نوح یا ابراهیم برای اثبات درستی دعوتشان نزده است ، زیرا که معجزه تأیید دعوت انبیاست و نه اثبات درستی آن ، دعوت پیامبران خدا صلی الله علیه و آله برای بازگشت به فطرت الهی ای بود که خداوند انسان ها را طبق آن خلق کرده و این دعوت نیازی به دلیل ندارد ، چون فطرتی است که خداوند انسان ها را بر اساس آن خلق کرده است ، که همان حق و خداپرستی و تسبیح و تقدیس او و داشتن اخلاق خوب و پسندیده که فطرت انسان ، دوست داشتن آنهاست . رنگ خدایی و چه رنگی بهتر از رنگ خدایی ؛ پروانه ها ، همیشه به سوی نور حرکت می کنند ، اما اگر قوای بصری او از بین روند ، به تاریکی پناه می آورد و انسان نیز همینگونه است ، و پیامبران و انبیا ، حجت بالغه الهی را برای مردم آورده و سعی می کنند ، حجاب ها را از مقابل چشمانشان کنار زنند و سپس او را تنها می گذارند تا به تنهایی آینده اش را انتخاب کند ، یا چشمانش را بگشاید و به سوی نور رود و یا چشمانش را ببندد و به درون پوست تیره تاریک خود فرو رود:

﴿جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَعْمَشُوا بِلَبِهِمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا﴾ (۱)

(انگشت (جهل و عناد) برگوش نهادند و جامه به رخسار افکندند (تامرا نبینند و سخنم را نشنوند) و بر کفر اصرار و لجاج ورزیدند و سخت راه تکبر و نخوت پیمودند)

اما بزرگترین دلیل بر درستی پیامبران ، اخلاق و رفتار مبارک و پسندیده اوست ، از بیرون کوزه میتوان درون آنرا تشخیص داد (ضرب المثل عربیست که به فارسی همان بیرون و درونش یکیست میباشد) . و با وجود این کردار والا و معجزه های بزرگ و عظیم پیامبران ، آنها را به همراه داشتند اهل باطل نیز با مغالطه و سفسطه شیطانی می توانستند در مقابلشان بایستند ، و به خصوص علمای ضلالت که نخست مردم را به رنگ خود در آوردند که همان رنگ باطلی است که با آن در برابر خدا و آیات و نشانه های او ایستادند و بدین وسیله زمینه مناسبی در جامعه انسان ها پدید آوردند تا هر چه را در آن می پاشند ، بپذیرد و در همه امور از آنها پیروی کند ، بنابراین زهد پیامبران ، جنون معجزاتشان ، سحر و جادو و حکمتشان ، شعر نامیده می شود .

روشنگری از دعوت موسی علیه السلام

﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ (۱)

(و چون بکمال قوتش رسید و اعتدال یافت او را حکمت و دانش دادیم و همچنین پاداش نیکوکاران را میدهیم)

واکنون موسی را می یابیم که خداوند به او حکمت و علم عطا فرموده ، شهری که پایتخت فرعون بود ، لبریز از فساد و طغیان و قتل عام مؤمنین و تجاوز به نوامیس مردم و استعمار مستضعفین برای رژیم قدرتمند آن بود ، و موسی به دو نفر نزدیک می شد که یکی مؤمنی از بنی اسرائیل و دیگری یکی از سربازان مزدور فرعون بود که می خواست آن مؤمن را خوار و ذلیل کرده و او را مجبور به کار برای آن رژیم کند ، اما آن فرد مؤمن ، با تمام وجود نمی خواست این کار را بکند و این فشار و اختناق اکثریت بنی اسرائیلیان را نیز آزار می داد ، موسی علیه السلام آن سرباز را به خاطر عمل شیطانی اش می کُشد ، و مقابله موسی علیه السلام با فرعون و حزب شیطانی نفرین شده اش آغاز شد ، مبارزه ای که با مقیاس های مادی همسان نبود .

موسی با ترس از آن شهر خارج شده و از خدا می خواهد که او را از این قوم ظالم نجات دهد ، البته ترس او از مرگ نبود ، چرا که مرگ برای امثال موسی علیه السلام مانند آزادی از زندانی تنگ و تاریک است ، بلکه می خواست پرچمدارِ شعار (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) باشد . اما موسی تبری برای شکستن بتِ آن قوم که حامل عقیده انہاست بر نداشت ، بلکه مستقیماً به آنها حمله کرده و یکی از آنان را به درک واصل کرد و سعی کرد یکی دیگر از آن کافران را نیز بکشد ، و این گام دیگری برای رسیدن به هدفش بود ، اما پس از اینکه موسی علیه السلام ده سال از شهر دور بوده و در دامان پیامبری بزرگ همچون شعیب می زیست ، به مصر بازگشت و این بار پیامی برای شاه ستمگر ، فرعون داشت ؛ پیامی که در راه برگشت به همراه (لا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) برای فرعون به ارمغان آورده بود ، و خداوند جبار سماوات و زمین به او گفت :

﴿ وَمَا تَلِكْ يَمِينِكَ يَا مُوسَى ﴾ (۱)

(ای موسی آن که در دست راست تو است چیست) .

در حالی که خداوند تعالی خوب می دانست در دست موسی چیست ، به نظر افراد مادیگرا آن چیز ، عصایی بیش نبود ، و هرگز نمی توانست سلاحی برای مبارزه موسی با نیروهای تا دندان مسلح فرعون باشد ، اما خداوند سبحان ، آن عصا را با قدرتی که آسمانها و زمین را با آن آفریده بود ، به اژدهایی قوی تبدیل کرد و دست موسی را به

(۱) طه : .

عنوان معجزه ای دیگر درخشان نمود . با اینکه این معجزات بزرگ بود ، اما سلاح موسی علیه السلام عصا یا دست درخشان نبود ، بلکه سلاح شکست ناپذیر او (لا قوّة إلاّ بالله) بود و این معجزات برای موسی مایه تعجب از قدرت نامحدود خداوند ، نبود . موسی در حالی نزد فرعون رفت که آن معانی و مفاهیم بلند را در سینه حمل می کرد ؛ (لا قوّة إلاّ بالله) همین مفهوم بود که فرعون و هامان و سربازانشان را در چشم موسی ناچیزتر از مگس نمود ، و حتی به آنها توجه هم نمی کرد ، موسی و هارون علیهما السلام در مجلس فرعون فریاد زدند :

﴿جِنَّاكَ بآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى * إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾ (۱)

(ما آیتی از جانب پروردگارت برایت آورده ایم ، و سلام بر آن کس که به هدایت اتباع می کند * همانا به ما وحی شده که عذاب بر آن کسی است که (حق را) دروغ انگاشت و (از آن) روی برتافت)

اما آن ستمگر با غرور پرسید : مگر خدای شما کیست ؟ ... پس نسلهای گذشته چه شدند ؟ فرعون روی برگرداند

﴿قَالَ أَجِئْنَا لَنُخْرِجَنَّكَ مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى * فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرِ مِثْلِهِ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا

نُخَلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى ﴿۱﴾ ( )

(گفت : ای موسی ، آیا نزد ما آمده ای تا ما را به جادوی خود از سرزمینمان بیرون کنی ؟ * همانا جادوئی مانند آن برایت خواهیم آورد پس بگذار میان ما و تو وعده گاهی که ما و نه تو از آن تخلف نکنیم انهم در جایگاهی درست)
و با سربازان خود مورد عذاب الهی قرار گرفته و در دریای گناهان خود ، غرق گشتند تا عبرتی باشند برای فرعون های زمان ما و سربازان آنها ، اما آیا کسی به سرگذشت گناهان نگاه عبرت آمیز می کند .

مهمترین نکاتی که در دعوت موسی عليه السلام جلب توجه می کنند ، عبارتند از :

- موسی با کشتن یکی از مزدوران فرعون کار خود را آغاز کرد و این کار ، بسیار خشن می نمود ، چرا که معمولاً کشت و کشتار آخرین راه دعوت و نشر کلمه ی لا إله إلا الله است ، پس چرا موسی در اولین گام خود دست به قتل کفار زد ؟!
و اما دلایل این تصمیم موسی :

الف - موسی در مقابل کسی ایستاد که بر مردم تسلط یافته و بدون هیچ مانعی آنها را می کُشت ، اموالشان را تاراج می کرد و خودشان را به خدمت می گرفت ، و این عمل موسی عليه السلام که آن سرباز اهریمن را کشت ، ضربه ای غیره منتظره به فرعون و اطرفیانش و سربازانش بوده و سدّ بزرگی در برابر آنها به شمار می رفت .

- ب - این کار اثر بسیار بزرگی در برانگیختن و تشویق بنی اسرائیل برای انقلاب بود .
- ج - این اقدام ، موسی علیه السلام را به عنوان شورشگری بر ظلم فرعون و سربازانش به دیگران معرفی می کرد ، و به عبارتی دیگر رهبری را که در راه از میان بردن فرعون ، می خواست از آنها حمایت کند ، شناخته شد .
- د - این کار می توانست موسی علیه السلام را از تهمت دوستی و دفاع از فرعون ، مبرا سازد ، چرا که موسی فرزند خوانده فرعون بود و در قصر او زندگی می کرد .
- 2- پس از دعوت موسی از مدین ، دعوت به سوی حق ، شکل دیگری یافت ، و این بار با نرمی ادامه یافت ، شاید فرعون و یا سربازان و اطرافیانش متذکر شود و از خدا بترسد و به دین یعقوب علیه السلام و یوسف علیه السلام که عزیز و وزیر پیشین آنها بود باز گرداند ، و تا آن زمان ، موسی علیه السلام هنوز دین جدیدی به غیر از دین یعقوب علیه السلام و اسحاق و ابراهیم علیه السلام که دین (حنیفیه) بود ، به مردم معرفی نکرده بود ، البته آن دین تحریف شده و بر طبق هوا و هوس های علمای شیطانی بنی اسرائیل تغییر یافته بود .
- عقوبت های الهی و آیات ربّانی زیادی وجود داشتند که در مصر با موسی علیه السلام همراهی کرد ، تا شاید فرعون و افراد و همراهانش یا متکبرین بنی اسرائیل مانند قارون ، ایمان آورند ، از جمله آن عقوبت ها خون شدن آب ها و پر شدن زمین از قورباغه بود ، آنان از موسی علیه السلام می خواستند که از خدا بخواهد ، عذاب را از آنان دور سازد ، اما متأسفانه در پایان فقط تعداد کمی از مردم به موسی علیه السلام ایمان آوردند .

- در نهایت دعوت ، موسی علیه السلام به همراه افراد با ایمان ، هجرت کرد و از مصر خارج شدند ، چرا که احتمال می رفت که فرعون و رژیم و سربازانش بر آنها تسلط یافته و آنها شکنجه کنند و یا بکشند ، هنگامی که دو گروه در مقابل هم قرار گرفتند ، این ترس پنهان که بر اکثریت قریب به اتفاق آنان مستولی شده بود ، آشکار گشت و مؤمنانی که ایمانشان ضعیف بود ترسشان را نمایان ساخته و گفتند : فرعون و سربازانش ما را دستگیر خواهند کرد ، اما موسی علیه السلام آنان را سرزنش کرده و به آنان یادآوری کرد که هجرت ما به سوی خدای یکتای تواناست ، خداوند با من است و مرا مورد هدایت و حمایت خویش قرار می دهد ، آنگاه جماعتی از بنی اسرائیل به خاطر موسی علیه السلام نجات یافتند و چه بسیار است این گونه مسائل که هزار تن به خاطر یک نفر مورد لطف و آمرزش الهی قرار می گیرند، پس فرعون و سربازانش غرق شده و مورد عذاب و خشم الهی قرار گرفتند .

روشنگری از دعوت عیسی علیه السلام

در واقع ، دعوت عیسی علیه السلام یکی از پیچیده ترین و سخت ترین انواع دعوت به سوی خداوند سبحان است ، چون که آن جامعه می بایست جامعه ای با ایمان و دور از اغراقات عقیدتی و بت پرستی باشد ، بنابراین عیسی علیه السلام باید با علما و احبار بنی اسرائیل که در کلام و مردم فریبی متبحر و در امور دینی دانا بودند ، مبارزه می کرد ، و لذا دعوت عیسی علیه السلام خصوصیتی داشت که عبارتند از :

- زهد در دنیا : بارزترین نماد این زهد ، عیسی علیه السلام و دوازده حواری او بودند، و این زهد که عیسی علیه السلام در آشکار کردن آن برای مردم مبالغه می کرد ، درمان آن حالت رفاه و ثروت بود که در بین علمای بنی اسرائیل ، همه گیر شده بود ، علمایی که با زندگی تحت سلطه کفار رومی عادت کرده و مانند حیوانات در آخور زندگی می کردند و هیچ توجهی جز به تن پروری و خوردن هرگونه غذاهای پست و خبیث نداشتند ، و اینگونه شد که عیسی علیه السلام به همراه حواریون خود ، نه تنها به بنی اسرائیل و یهود ، بلکه به همه مردم نشان دادند که یک عالم الهی ، مخلص و عامل چگونه باید از دنیا روی گردانده و به آخرت خود توجه کند ، به خصوص در جامعه هایی که تسلط طاغوتیان ، آنها را از بین برده، و برای فقرا هیچ نانی نمانده بود که با اندک آبرویی شکم خود را سیر کنند ، از

سوی دیگر خط و روش فکری سالمی نیز برایشان نمانده بود ، تا پس از غرق شدن در ظلمات فساد اخلاقی و اجتماعی از آن فکر و عقیده ، نور و روشنایی گیرند . و به همین دلیل نیز بود که زهد عیسی و حواریون او ، افشاگری ای بود که اشتباهات بنی اسرائیل را در مقابل مردم آشکار و صراط مستقیم و روش صحیح زندگی را به آنان نشان دادند ، روشی که شایسته است یک عالم ربّانی و رهبر الهی به آن پایبند باشد تا دیگران نیز بتوانند به او اقتدا کرده و از راهنمایی های او استفاده کند ، عالم نیز در مقابل نباید هیچ تمایلی به سلطه ستمگران داشته باشد و مردم را فقط به سوی خداوند یگانه رهبری کند.

- اخلاص در عبارت خداوند سبحان : یهود در زمان بعثت عیسی علیه السلام بت نمی پرستیدند ، امّا به قیصر روم مالیات می داده و از علمای خود در هر قدم و حرکتی ، کورکورانه تقلید می کردند و قوانین دین الهی را کنار گزارده ، به دین جدیدی که این علما آورده بودند عمل می کردند :

﴿ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا إِلَّا إِلَهًا إِلَّا

هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾ ( )

(اینان دانشمندان و راهبان خود و مسیح پسر مریم را به جای خدا به الوهیت گفتند ، با آنکه مامور نبودند جز عبادت خداوند یکتا . و منزّه است او از آنچه (به وی) شریک گرداند) .

و این اعمال نیز، خود ، نوعی از شرک به خداوند یکتا را نشان می دهد ، آنان ، نه تنها جهاد را ترک کردند ، و به نیروهای رومی کافر اجازه ماندن بر سرزمینی مقدس و الهی را دادند ، بلکه به اشغال گران کمک کرده و با پرداخت مالیات به قیصر روم ، دولت ستمگر را تقویت نمودند ، و با این کار به جای بندگی خدای یکتا ، بنده فرمانروای کافر و ستمگر شدند ، گرچه ادعایشان یکتا پرستی بود ، از سوی دیگر ، آنان در مخالفت با شریعت انبیاء و اوصیاء ، از علمای خود پیروی کردند و این کار نیز نوعی پرستش علمای گمراه در مقابل خدا بود ، چرا که آن علما نظرات و فرمانهایی مخالف با دستورات خداوند تعالی داده و از مردم نیز انتظار داشتند از آنها پیروی کنند و به مردم ساده لوح القا می کردند که اطاعت از آنها ، با اطاعت از خدا برابر است ، امّا در حقیقت مردم داشتند شیطان را اطاعت و پیروی می کردند و به همین دلیل عیسی علیه السلام مردم را آموزش داده و حقایق الهی را برایشان روشن می ساخت ، آنان را به اخلاص در عبادت خداوند و سرپیچی از طاغوت زمان و مبارزه با او و براندازی ارکان حکومت اقتصادی و نظامی و تبلیغات او می خواند ، و همچنین از آنان دعوت کرد که بر علمای بنی اسرائیل شورش کنند و آنان را از منصبشان برکنار سازند ، چرا که آن علما خود را در

مقابل خداوند یکتا قرار داده و مردم را به طاعت و پیروی خود فراخوانده و آنان را گمراه کردند ، و لذا پس از اینکه خودشان گمراه بودند ، مردم را نیز گمراه کرده و از خود خدایان جدیدی ساختند تا به جای خداوند یکتا ، پرستش شوند .

- عدل و رحمت : بدون عدل و رحمت ، زندگی تاریک می شود و تاراج ظلم و ستم و خشونت و درد ، آن را فرا می گیرد ، و طاغوتیان ، عدل و رحمت ندارند ، فرعون و نمرود و قیصر و دیگر پادشاهان ، با سرکشی و اختناق و مردم کشی حکومت خود را حفظ و از ریاست شیطانی خود دفاع می کنند تا پیروان و حامیان خود را به سوی جهنم روانه سازند ، چه کسی از یک ستمگر انتظار رحمت و عدل را دارد، چنین کسی مانند فردی است که از لجن زاری متعفن ، بوی خوش استشمام کند ، و به همین دلیل نیز ، عدل و رحمت سلاح قدرتمند انبیاء علیهم السلام بوده است و عیسی علیه السلام نیز به همین طریق مردم را به سوی عدل و رحمت دعوت کرده و آنان را به دوری از جامه دست پرورده علمای بنی اسرائیل فرا می خواند . جامعه ای که علمای آن بر صدقات مستولی شده و با آنها رفاه خود را تأمین می کردند ، و طبق هوای نفس و عقل های فرسوده خود ، قوانین جدیدی را ابداع کردند ، و مردم نیز زیر سلطه طاغوت هیچ بویی از رحمت نبرده بودند ، اما رحمت عیسی علیه السلام حتی جمع کنندگان مالیات را که مستقیماً برای قیصر کار می کردند را شامل می شد ؛ عیسی سعی داشت آنان را از عاقبت سیاه و تاریکی که در صورت ادامه پیروی از قیصر در انتظارشان بود ، نجات دهد .

روشنگری از دعوت محمد صلی الله علیه و آله

دعوت محمد صلی الله علیه و آله دعوتی شمولی و همه گیر بود، گویا در این دعوت علاوه بر خصوصیات که داشت، همه آنچه که در دعوت‌های دیگر پیامبران نیز آمده بود، وجود داشت؛ و در احادیث نیز آمده است که همه موضوعات مذکور در تورات و انجیل و زبور، در قرآن نیز آمده است:

﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ...﴾ (۱).

(آینی را برای شما تشریح کرد که به نوح توصیه کرده بود، و آنچه را بر تو وحی فرستادیم و به ابراهیم و موسی و عیسی سفارش کردیم این بود که: دین را برپا دارید...)
بنابر این پیامبر صلی الله علیه و آله را می بینیم که در مقابل علمای سه دین منحرف، حنفیت و مسیحیت و یهودیت می ایستد، و روشن است که ایستادن در مقابل علمای منحرف به ظاهر الهی، چه در عقیده و چه در قوانینی که خودشان طبق هوس های خود وضع کرده اند، بسیار شدیدتر از ایستادن در مقابل یک بت پرست یا کافری است که به

( ) شوری: .

خداوند ایمان ندارد، زیرا علمای الهی گمراه، سخن خداوند را طبق هوس های خود تعبیر کرده و عقاید الهی را نیز به همانگونه بیان می کند و برهانها و حجّت هایی نیز برای اثبات سخنان باطل خود می آورند، هرکس که فتنه درست کند، استدلالهایی نیز برای سخن خود می آورد همانگونه که پیامبر اکرم ﷺ فرمود:

(كل مفتتن ملقى حجه إلى انقضاء مدته ، فإذا انقضت أحرقتة فتنه في النار)^(۱).

(هرکس فتنه می افکند، تا زمان پایان فتنه، استدلال خود را نیز بیان می کند، و پس از پایان، فتنه صاحب خود را در آتش می سوزاند)

و به همین دلیل است که به نظر من، اگر محمد ﷺ برای دعوت مردم به اسلام به پا نمی خواست، هیچ کس جز او نمی توانست بار این رسالت را به دوش کشد، به بدر و مادرم قسم، او متحمل فشارهایی شد که هیچ بشری جز او قادر به تحمل آنها نبود، او برای دعوت مردم مبعوث شد و با دانشمندان و علمای گمراه و ستمگران مستولی بر مردم به مبارزه برخاست، ابزار این مبارزه نیز مختلف و گوناگون بوده، گاهی با علم فروزان خود که هیچ کسی جز او و علی علیه السلام تاب و تحمل آن را نداشتن، همانگونه که خود ایشان ﷺ در حدیث معروف خود فرمود:

(أنا مدينة العلم وعلي بابها)

(من شهر علم و علی دروازه آن است)

و گاهی با قدرتی که از توکل بر خداوند متعال گرفته بود ، خدایی که هیچ همتایی ندارد ، او در طائف در حالی که درد می کشید بر سنگهایی که بدن شریفش را پر از زخم کرده بودند ، ایستاد ، و با کلماتی با خدای خود مناجات کرد ، کلماتی که هنوز هم قلب هر مؤمنی را می لرزاند و اشک از چشمانش جاری می سازد ،

(الهی إليك أشكو ضعف قوتي وقلة حيلتي وهواني على الناس إلی من تکلني یارب المستضعفين وأنت ربی ، إلی عدو ملكته أمری أم إلی بعید فیتجهمني إن لم تکن غضبت علي فلا أبالي ...)

(خداوندا ، ضعف بدن و کمی حیلت و برخورد بد مردم را برای تو شکایت می کنم ، ای خدای مستضعفان ، مرا به چه کسی واگذار می کنی ، در حالی که تو خدای منی ، به دشمنی که بر من تسلط دارد ، یا به غریبه ای که به من حمله می کند ، اما اگر تو خشمگین نیستی ، هیچکدام از اینها برایم مهم نیست ...)

محمد صلی الله علیه و آله توجهی بر آنهایی که بچه هایشان را برای سنگباران او تشویق می کنند ، ندارد ؛ خون از بدنش جاری و بدنش در راه خدا پر از زخم می شود ، و همچنین بر این اهمیتی ندارد که مردم او را تکذیب کنند ، اما اگر ایمان نیاورند ، ناراحت و غمگین می شود ، چرا که جهنم را در انتهای راهشان می بیند ، و محمد صلی الله علیه و آله اینگونه به پا خواست ، گاهی با حکمت و سخن نرم مردم را به سوی خدا دعوت می کرد و گاهی به بهترین نحو با کفار جدال می کند و گاهی هم با خشونت بر کفار و منافقین ، خشم کرده و با

آنان می جنگد ، و بیست و سه سال به همین صورت گذشت و رسول الله ﷺ در طول این مدت روی خوشی را ندید و تا آخرین نفس مشغول موعظه و جدال و جنگ و دعوت به سوی خدا بود و در آخرین روزهای عمر مبارکش بر علی علیه السلام و عباس علیه السلام تکیه کرده و مردم را به سوی جنگ می خواند تا اسامه بن زید را همراهی کنند ، و برای اینکه از خدا اطاعت شود و عبارتی که در آن مبالغه شد تا جایی که خداوند متعال به او فرمود :

﴿طه﴾ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ﴿١﴾ .

(طه * قرآن را بر تو نازل نکردیم تا به رنج افتی)

و او در دنیا کریم و زاهد و سخاوتمند بود، تا جایی که به مسلمانان فرمود :

(والذي نفسي بيده لو كان لي مثل شجر تهامة نعمة لقسمة بينكم ثم لا تجدوني كذوباً ولا جباناً ولا بخیلاً)

(و قسم به خداوندی که جانم در دست اوست ، اگر به تعداد گیاهان تهامة نعمت و مال در دست داشتم ، همه را بین شما تقسیم می کردم و مرا هرگز دروغگو و یا ترسو و یا بخیل نخواهید یافت)

و هیچ وقت از غنائم بسیار، جز سهم کم و به اندازه کفاف بر نمی داشت ، تا جایی که حفصه و عایشه از سختی زندگی شکایت کردند ، و آیات معروف به استبدال در قرآن

نازل شد ، و ای کاش ما امروز مسلمانانی داشتیم که حتی به یک دهم رفتار و کردار محمد صلی الله علیه و آله عمل می کردند ، و اگر چنین می شد ، اسلام بر همه ادیان غلبه می کرد .

گفتیم دعوت محمد صلی الله علیه و آله شامل تمامی موضوعات گفته شده در تمام رسالت های پیامبران پیشین بود ، دعوت با نرمی و لطافت و سپس حمله با قدرت و خشونت ، بت شکنی ، کشتن دشمنان خدا ، وعده عذاب دنیوی و اخروی به آنها . رسول اکرم صلی الله علیه و آله با مؤمنین بسیار لطیف و خوش اخلاق بود و با کافران بسیار خشن و انعطاف ناپذیر برخورد می کرد ، و این میزان حق الهی با تناقضات ظاهری اش را هیچ کس جز روح بزرگ محمد صلی الله علیه و آله نمی توانست به دوش کشد ، روحی که بهشت را در یک دست و جهنم را در یک دست بردارد تا آنها را به مردم نشان داده ، مؤمنین را به بهشت بشارت دهد و کافران را از جهنم بترساند

﴿وَالْحَقُّ أَنزَلْنَاهُ بِالْحَقِّ نَزْلًا وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ ( ) .

(و آن را به حق فرو فرستادیم و به حق هم فرود آمد و تو را جز مژگانده رسان و هشدار دهنده نفرستاده ایم)

و همچنین خداوند تعالی فرمود:

﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا * قِيمًا لِيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِمَّنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴾ (۱).

(ستایش خدایی را که این کتاب (آسمانی) را بر بنده خود فرو فرستاد و هیچ گونه کجی در آن نهاد * کتابی استوار که از سوی او عقوبتی سخت را هشدار دهد ، و به مؤمنانی که نیکوکاری می کنند بشارت دهد که پاداشی نیک (در پیش) دارند)
 مهمترین مشخصات دعوت حضرت رسول ﷺ ، خاتم بودن آن است بدین معنی که آخرین رسالت الهی به سوی مردم بود و تبشیر و انذار و وعده و عیدی که دیگر پیامبران از آن خبر داده بودند ، به زمان واقیّت پیدا کردن نزدیک می شود ، و اینکه اجرا کننده تمام آن وعده های الهی یکی از فرزندان حضرت محمد ﷺ یعنی امام مهدی علیه السلام و در نتیجه وعده حق الهی نزدیک شده است ، وعده ای که خداوند سبحان به تمامی انبیاء و مرسلین داده ، و همچنین وعد الهی معلوم که ابلیس ملعون به آن وعده داده شده نیز نزدیک شده ، روزی که پایان اوست ، خداوند تعالی می فرمود :

﴿ أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾ (۱).

( ) كهف : - .

( ) نحل : .

(عذاب الهی فرا می رسد ، در طلب آن شتاب مکنید، او پاک و فراتر است از آنچه با او شریک می سازند)

و همچنین فرموده است :

﴿ اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴾ (۱)

(حساب مردم نزدیک شده ، و خودشان در حالی که در غفلتند و اعتراض هستند)

و تعالی فرموده است :

﴿ اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ * وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴾ (۲)

(قیامت نزدیک شد و ماه دوپاره شد * و اگر معجزه ای بینند روی بر تابند و گویند جادویی دنباله دار است) .

در پایان می گویم در دعوت‌های پیامبران ، نکات زیادی وجود دارد که یک مؤمن می تواند از آن استفاده کرده و به یکی از اولیاء و دوستان و پیروان امام مهدی علیه السلام تبدیل شود ، و خدای ناکرده از دشمنان او نباشد، و در دعوت‌های انبیا موارد حقه ای وجود دارد که هر کس می خواهد امام مهدی علیه السلام را یاری رساند ، باید آنها را بداند ، چرا که شاید برخی از این سختی ها و بلاها و مبارزات و جهاد و قتل و جنگ و دردها ، فراتر از

( ) انبیاء : .

( ) قمر : - .

بدن بوده و به جسم و روح نیز آسیب رسانند ، که تمسخر و استهزاء و اهانت یا خوار کردن و بی یاور بودن است ، دردهایی شدید و بزرگ و طاقت فرسا

﴿... حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ الْإِنِّ نَصْرُ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾ (۱) .

(تا آنجا که پیامبر و کسانی که همراه او ایمان آورده بودند می گفتند پس نصرت الهی کی فرا می رسد ؟ بدرستی که نصر خدا نزدیک است) .

فهرست

- ..... * روشنگری از دعوت نوح عليه السلام
- ..... * روشنگری از برهان های نوح عليه السلام برای قومش
- ..... * روشنگری از دعوت ابراهیم عليه السلام
- ..... * روشنگری از دعوت ابراهیم و نوح عليه السلام
- ..... * روشنگری از دعوت موسی عليه السلام
- ..... * روشنگری از دعوت عیسی عليه السلام
- ..... * روشنگری از دعوت محمد (صلی الله علیه وآله وسلم)
- ..... فهرست

*** **

سایت انصار امام مهدی خداوند در زمین تمکینش دهد

www.almahdyoon.org

<http://www.almahdyoon.info/farsy/>

روم انصار امام مهدی در بالتوك

[middle east >> islam >> ansar imam almahdy](#)